

никакъ не лѣга да спи, но стои будна, та ѿ пази. Слѣдователно майка ви знае, че тя је една честна жена, която ѿ је свѣтовала секога и никога не је ѿ ласкала. Когато је нѣкой си честитъ, та държи единъ такъвъ слуга, той трѣбва вече да го държи като свой пріятель, и трѣбва да му опрощава свободѣтъ, коѣто зима, та ны погълчва по нѣкогажъ; защото той прави туѣ чрѣзъ наклонность и за наше добро; но таквизи слугы сѣ на рѣдко: и въ обще секога може да ся каже, че је опасно да другаруваме съ тѣхъ. Но слугитѣ мя направихъ, та заборавихъ една хубавѣ исторіѣ, коѣто щѣ ви прикажѣ. Ный снощи ѿ четохме, Софія и азъ. Тя ще ви ѿ прикаже.

СОФІЯ.

Имало единъ пѣтникъ, който ся изгуби въ една горѣ. Бѣше ся вече мъркнало; и като видѣ една пещерѣ, той влѣзе за да прѣнощува въ неѣ. Но подиръ една минутѣ, видѣ че иде единъ левъ (асланъ) кѣмъ тази пещерѣ. Той ся много уплаши, и повѣрва че левѣтъ идеше да го погълне. Този левъ клекуцаше на три крака, а четвъртыя си държеше подигнатъ; той ся приближи до пѣтника и му посочи кракѣтъ си, въ когото ся бѣше уболъ съ единъ голѣмъ трънъ. Человѣкѣтъ извади тръна, и като раздра рыжѣтъ си, ови съ неѣ крака на лева. Туѣ животно за да му възблагодари милкуваше му ся като куче, и му не стори никое зло; а на другыя день человекѣтъ си отиде по пѣтъ.

Подиръ нѣколко години, този человекъ, като бѣше сторилъ една кривицѣ, быде осѣденъ да ся изяде отъ дивытъ звѣрове. Когато го заведохъ въ